

موقعیت‌یابی ربات خودمختار بر اساس الگوریتم تکامل تفاضلی

رمضان هاونگی

استادیار، دانشگاه بیرجند، Havangi@Birjand.ac.ir

تاریخ دریافت: ۱۳۹۵/۰۲/۲۰ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۵/۰۷/۰۳

چکیده

موقعیت‌یابی بر اساس فیلتر ذره‌ای یکی از مهمترین روش‌ها است. با وجود این، این روش دارای مشکل هزینه محاسباتی بالا، عدم سازگاری و تباهدگی است. در این مقاله برای رهایی از این مشکلات به مسئله موقعیت‌یابی ربات از زاویه جدیدی به مسئله موقعیت‌یابی نگاه شده است. در روش پیشنهادی، مسئله موقعیت‌یابی به یک مسئله بهینه‌سازی تبدیل شده و سپس از یک الگوریتم تکامل تفاضلی (DE) برای تخمین موقعیت و جهت ربات استفاده شده است. الگوریتم پیشنهادی در فضای حالت ربات شروع به جستجو می‌کند و موقعیت ربات را با توجه به اطلاعات مسافت پیمایی، فاصله-یاب لیزی و نقشه محیط در هر لحظه بدست می‌آورد. یکی از مزایای موقعیت‌یابی بر اساس روش پیشنهادی در این است که مانند موقعیت‌یابی بر اساس فیلتر ذره‌ای نیاز به تابع توزیع پیشنهادی و گام نمونه‌برداری مجدد ندارد. بنابراین خطر تباهدگی کاهش می‌یابد. عملکرد موقعیت‌یابی مبتنی بر تکامل تفاضلی با موقعیت‌یابی مبتنی بر فیلتر کالمن توسعه یافته و فیلتر ذره‌ای مورد ارزیابی قرار گرفته است. نتایج نشان می‌دهد که عملکرد موقعیت‌یابی مبتنی بر الگوریتم تکامل تفاضلی بهتر از سایر الگوریتم‌های موقعیت‌یابی می‌باشد.

کلیدواژه

موقعیت‌یابی، فیلتر کالمن توسعه یافته، فیلتر ذره‌ای، تکامل تفاضلی

مقدمه

محیط است. به منظور بهره‌مندی از مزایای موقعیت‌یابی نسبی و مطلق، معمولاً از ترکیب آنها جهت موقعیت‌یابی استفاده می‌شود [۱-۳].

عمومی‌ترین روش برای حل مسئله موقعیت‌یابی فیلتر بیز است [۱-۲]. از نقطه نظر فیلتر بیز، مسئله موقعیت‌یابی ربات تخمین تابع چگالی احتمال پسین موقعیت‌یابی است. با وجود این، در عمل پیاده‌سازی فیلتر بیز مشکل است. بسته به مدل فرآیند و اندازه‌گیری مسئله موقعیت‌یابی روش‌های مختلفی برای پیاده‌سازی عملی فیلتر بیز وجود دارد [۴]. با توجه به این که در مسئله موقعیت‌یابی ربات مدل فرآیند و اندازه‌گیری غیرخطی است دو روش موقعیت‌یابی وجود دارد: موقعیت‌یابی بر اساس فیلتر کالمن توسعه یافته (EKF) [۳] و موقعیت‌یابی بر اساس فیلتر ذره‌ای (PF) [۴].

کاربردهای زیادی وجود دارد که یک ربات متحرک خودمختار به جای انسان ماموریت‌هایی خطرناک را انجام می‌دهد. برای اجرای چنین اهدافی به صورت خودکار، مسئله موقعیت‌یابی ربات یک موضوع کلیدی است. موقعیت‌یابی، تعیین موقعیت^۱ و جهت^۲ ربات با استفاده از اطلاعات اندازه‌گیری شده توسط سنسورهای نصب شده بر روی آن و نقشه محیط می‌باشد [۳-۴]. [۱]. دو روش کلی برای موقعیت‌یابی ربات وجود دارد: [۳-۴] موقعیت‌یابی نسبی و مطلق. موقعیت‌یابی نسبی، تعیین موقعیت ربات با استفاده از سنسورهای داخلی مانند انکدرها، شتاب-سنج‌ها و ژيروسکوپ‌ها است. مهم‌ترین عیب این روش افزایش خطای موقعیت‌یابی در طول زمان است. موقعیت‌یابی مطلق، تعیین موقعیت و وضعیت ربات با استفاده از سنسورهای خارجی نصب شده بر روی آن مانند فاصله‌یاب‌لیزری و نقشه

³ Extended Kalman filter

⁴ Particle filter

¹ Position

² Orientation

جستجو استفاده می‌کند با سایر الگوریتم‌ها متفاوت است. از ویژگی‌های این الگوریتم این است که DE به آسانی پیاده‌سازی می‌شود و تعداد پارامترهای کمی برای تنظیم کردن دارد. بعلاوه، در DE، ذرات با همدیگر تشریک مساعی دارند [۲۵-۲۳].

ساختار بقیه مقاله به شرح زیر است. در بخش ۲ ضمن تعریف مسئله موقعیت‌یابی ربات روش‌های عمده موقعیت‌یابی بطور مختصر بررسی شده است. موقعیت‌یابی بر اساس الگوریتم تکامل تفاضلی در بخش ۳ ارائه شده است. در بخش ۴ الگوریتم موقعیت‌یابی پیشنهادی تحت شرایط مختلف مورد ارزیابی قرار گرفته است. در بخش ۵ نتیجه‌گیری ارائه شده است.

موقعیت‌یابی ربات

برای توصیف مسئله موقعیت‌یابی ربات، فرض می‌شود که محیط استاتیک اطراف ربات را بتوان با یک بردار θ که توصیف کننده نشانه‌های نقشه محیط است نشان داد. با این فرض، معادلات گسسته استاندارد توصیف کننده مسئله موقعیت‌یابی به صورت زیر است:

$$\begin{aligned} x_t &= f(x_{t-1}, u_t) + \omega_{t-1} \\ y_t &= h(x_t, \theta) + v_t \end{aligned} \quad (1)$$

که u_t بردار کنترل و x_t بردار حالت ربات است که می‌توان آن را بصورت یک فرآیند مارکوف با توزیع اولیه $p(x_t)$ و مدل حرکت $p(x_t | x_{t-1}, u_t)$ مشخص کرد. بعلاوه ω_t نویز فرآیند، v_t نویز اندازه‌گیری و \mathcal{Y}_t بردار اندازه‌گیری‌ها است. توابع f و h توابع غیر خطی هستند. مدل احتمالاتی حرکت ربات و اندازه‌گیری به صورت زیر است [۳۱]:

$$p(x_t | x_{t-1}, u_{t-1}) \quad (2)$$

$$p_\theta(y_t | x_t) \quad (3)$$

با توجه به اینکه در موقعیت‌یابی نقشه محیط (بردار θ) معلوم است، مسئله موقعیت‌یابی از دیدگاه تئوری بیزین عبارت از تخمین تابع چگالی احتمال پسین $p(x_t | Y_t)$ است. به عبارت دیگر مسئله موقعیت‌یابی عبارت است از تخمین توزیع پسین حالت‌های سیستم (x_t) به شرط همه اندازه‌گیری‌های قابل دسترس $(Y_t = \{y_0, y_1, \dots, y_t\})$ می‌باشد. فیلتر بیز تابع

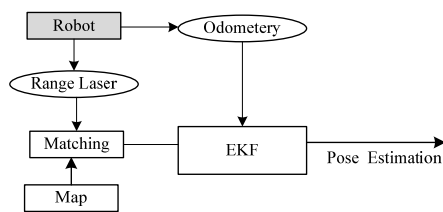
موقعیت‌یابی بر اساس EKF یکی از شناخته‌ترین و با سابقه‌ترین روش‌ها است که تاکنون تحقیقات گسترده‌ای بر روی آن صورت گرفته است [۴-۸]. با وجود این، با توجه به خطی‌سازی معادلات غیرخطی حرکت ربات، موقعیت‌یابی بر اساس EKF از دقت خوبی برخوردار نخواهد بود و امکان ناسازگاری و ناپایداری وجود دارد [۳-۸]. برای حل این مشکلات موقعیت‌یابی ربات مبتنی بر فیلتر ذره‌ای مطرح شده است [۹-۱۱].

فیلتر ذره‌ای در اصل یک پیاده‌سازی مبتنی بر روش مونت کارلو است که بطور وسیعی در تخمین سیستم‌های غیرخطی و غیرگوسی کاربرد دارد [۱۲]. در موقعیت‌یابی مبتنی بر فیلتر ذره‌ای چگالی احتمال پسین (PDF) موقعیت‌یابی با مجموعه وزن داده‌شده‌ای از ذرات تخمین زده می‌شود. تاکنون محققان زیادی بر روی موقعیت‌یابی مبتنی بر فیلتر ذره‌ای کار نموده‌اند و بهینه‌سازی‌هایی بر روی آن انجام داده‌اند [۱۳-۱۸].

تاکنون محققان زیادی بر روی بهبود موقعیت‌یابی بر اساس فیلتر ذره‌ای تلاش نموده‌اند [۱۹-۲۰]. با وجود این، یکی از مهمترین مشکلات الگوریتم‌های موقعیت‌یابی مبتنی بر فیلتر ذره‌ای این است که در طول زمان خطر تباهی‌گی و عدم سازگاری وجود دارد [۲۱-۲۲]. این مسئله مربوط به انتخاب تابع توزیع پیشنهادی و روش نمونه‌برداری مجدد است. در حالت کلی طراحی تابع توزیع پیشنهادی بهینه مشکل است. بعلاوه، نمونه‌برداری مجدد موجب دور ریختن برخی ذرات و کپی کردن برخی ذرات دیگر خواهد شد که سبب از بین رفتن تنوع میان ذرات و تباهی‌گی می‌شود [۲۱-۲۲].

برای رهایی از این مشکلات، در این مقاله، به موقعیت‌یابی ربات از زاویه جدیدی توجه شده است. در روش ارائه شده مسئله موقعیت‌یابی ربات به یک مسئله بهینه‌سازی تبدیل شده و سپس از الگوریتم تکامل تفاضلی برای حل این مسئله استفاده شده است. الگوریتم تکامل تفاضلی یک الگوریتم اتفاقی جمعیتی مبتنی بر استراتژی جستجو است که قابلیت مواجهه شده با توابع هدف غیر دیفرانسیل پذیر، چند متغیره و غیرخطی را دارد [۲۳-۲۵]. در حالی که DE شباهت‌هایی با سایر الگوریتم‌ها تکاملی دارد، این الگوریتم اساساً از این جهت که از اطلاعات فاصله و جهت جمعیت فعلی برای هدایت فرآیند

⁵ Probability density function

شکل ۱. فلوجارت موقعیت یابی با EKF

بطور خلاصه الگوریتم موقعیت یابی با EKF دارای گام‌های زیر است:

۱- پیش‌بینی

در این گام میانگین و کواریانس حالت‌های ربات به صورت زیر پیش‌بینی می‌شود:

$$\hat{x}_t^- = f(x_{t-1}, u_t) \quad (6)$$

$$P_t^- = \nabla f_t P_{t-1}^- \nabla f_t^T + G_u Q_{t-1} G_u^T \quad (7)$$

که در آن ∇f_t و G_u به فرم زیر است:

$$\nabla f = \frac{\partial f}{\partial x} \quad G_u = \frac{\partial f}{\partial u}$$

Q_{t-1} ماتریس کواریانس نویز فرآیند و P_{t-1}^- ماتریس کواریانس خطا است.

۳- تطابق^۸

در این گام، اندازه‌گیری‌ها با نشانه‌های موجود در نقشه تطابق داده می‌شوند. در صورتی یک اندازه‌گیری با نشانه ای در نقشه تطابق داده می‌شود که نامساوی زیر برقرار باشد:

$$Inn_t S_t Inn_t^T \leq G \quad (8)$$

در این رابطه Inn_t عبارت از اختلاف اندازه‌گیری واقعی (y_t) و اندازه‌گیری تخمین زده (\hat{y}_t) شده می‌باشد که به باقیمانده^۹ معروف است.

$$Inn_t = y_t - \hat{y}_t \quad (9)$$

چگالی احتمال پسین را طی دو گام بصورت زیر محاسبه می‌کند [۳-۱]:

۱- بروز رسانی^۶

$$p(x_t | Y_t) = \frac{p(y_t | x_t) p(x_t | Y_{t-1})}{p(y_t | Y_{t-1})} \quad (4)$$

که توابع $p(y_t | Y_{t-1})$ و $p(x_t | Y_{t-1})$ به صورت زیر هستند:

$$p(y_t | Y_{t-1}) = \int p(y_t | x_t) p(x_t | Y_{t-1}) dx_t$$

$$p(x_t | Y_{t-1}) = \int p(x_t | x_{t-1}, u_{t-1}) p(x_{t-1} | Y_{t-1}) dx_{t-1}$$

توابع $p(y_t | x_t)$ و $p(x_t | x_{t-1}, u_{t-1})$ به ترتیب با توجه به معادله اندازه‌گیری، معادلات سیستم و نویز اندازه‌گیری v_k و نویز پروسه w_t قابل محاسبه است.

۲- پیش‌بینی^۷

تابع چگالی احتمال پسین به صورت زیر بروز رسانی می‌شود:

$$p(x_{t+1} | Y_t) = \int p(x_{t+1} | x_t, Y_t) p(x_t | Y_t) dx_t = \int p(x_{t+1} | x_t) p(x_t | Y_t) dx_t \quad (5)$$

ملاحظه می‌شود که فیلتر بیز راه‌حل تحلیلی و بسته برای موقعیت یابی ارائه نمی‌کند. در نتیجه مناسب پیاده‌سازی نمی‌باشد. با توجه به اینکه معادلات حرکت و اندازه‌گیری ربات غیرخطی می‌باشند، روش‌های زیر بهینه برای پیاده‌سازی فیلتر بیز استفاده می‌شوند. مهمترین روش پارامتریک و غیر پارامتریک برای پیاده‌سازی فیلتر بیز به ترتیب فیلتر کالمن توسعه یافته و فیلتر ذره‌ای است [۱].

موقعیت یابی بر اساس فیلتر کالمن توسعه یافته

موقعیت یابی بر اساس EKF یکی از قدیمی‌ترین و ساده‌ترین روش‌ها است که تاکنون کارهای تحقیقاتی زیادی بر روی آن انجام شده است [۴-۸]. در موقعیت یابی مبتنی بر EKF، تابع پسین با یک توزیع گوسی چند متغیره قابل بیان است [۱]. شکل (۱) فلوجارت موقعیت یابی با EKF را نشان می‌دهد.

⁶ Update

⁷ Prediction

⁸ Matching

⁹ Residual

S_t کواریانس باقیمانده و به صورت زیر است:

$$S_t = \nabla h_t P_t^- \nabla h_t^T + R_t, \nabla h = \frac{\partial h}{\partial x} \quad (10)$$

۵-بروزرسانی

در این مرحله میانگین و کواریانس موقعیت و وضعیت ربات مطابق روابط زیر بروز رسانی می‌شوند:

$$\hat{x}_t = \hat{x}_t^- + K_t (y_t - h(\hat{x}_t^-)) \quad (11)$$

$$P_t = (I - K_t H_t) P_t^- \quad (12)$$

که K_t گین EKF و به صورت زیر است:

$$K_t = P_t^- H_t^T (H_t P_t^- H_t^T + R_t)^{-1} \quad (13)$$

از آنجایی که موقعیت یابی با EKF از روابط خطی شده مدل غیرخطی حرکت و اندازه گیری استفاده می‌کند این خطی سازی می‌تواند سبب ناسازگاری و ناپایداری این روش شود [۴-۱].

موقعیت یابی ربات مبتنی بر فیلتر ذره‌ای

این روش بر خلاف الگوریتم موقعیت یابی بر اساس EKF هیچ قیدی برای نویزها، اعم از گوسی بودن یا غیرگوسی بودن، قائل نیست. موقعیت یابی مبتنی بر فیلتر ذره‌ای، توزیع احتمال پسین موقعیت یابی $p(x_t | Y_t)$ را با مجموعه‌ای از ذرات به همراه وزن‌شان ارائه می‌کند [۱۲]:

$$p(x_t | Y_t) \approx \sum_{i=1}^N w_t^i \delta(x_t - x_t^i) \quad (14)$$

که $\delta(\cdot)$ تابع دلتای دایراک و $w_t^i > 0$ وزن مربوط به x_t^i است که $\sum_{i=1}^N w_t^i = 1$ است. با توجه به این که نمونه برداری مستقیم از تابع توزیع هدف $p(x_t | Y_t)$ ممکن نیست، از روش نمونه برداری پراهمیت استفاده می‌شود [۱۲].

در این روش نمونه برداری پراهمیت به جای نمونه برداری از تابع هدف از یک تابع توزیع پیشنهادی نمونه برداری

می‌شود [۱۲]. در صورتی که تابع توزیع پیشنهادی را به صورت $q(x_t | Y_t)$ در نظر گرفته شود، وزن مربوط به ذرات به صورت زیر است [۱۲]:

$$w_t^i = \frac{p(x_t | Y_t)}{q(x_t | Y_t)} \quad (15)$$

در حالت بهینه تابع توزیع پیشنهادی $q(x_t | Y_t)$ باید خود تابع چگالی احتمال پسین $p(x_t | Y_t)$ باشد در غیر این صورت واریانس وزن‌های پراهمیت با گذشت زمان افزایش می‌یابد [۱۲]. افزایش واریانس اثر بدی روی دقت تخمین‌ها دارد و سبب ایجاد پدیده‌ای بنام تباهدگی^۱ می‌شود [۱۲، ۱]. در صورت تباهدگی شدن، بعد از چند تکرار وزن نرمال شده همه ذرات بجز یکی ناچیز می‌شوند. در نتیجه برای بروز رسانی ذراتی تلاش می‌شود که سهم‌شان در تقریب تابع چگالی احتمال پسین $p(x_t | Y_t)$ ، تقریباً ناچیز است [۱۲-۱۳]. یک اندازه مناسب از تباهدگی، اندازه نمونه موثر^{۱۲} N_{eff} است که به صورت زیر تعریف می‌شود [۱۳-۱۴]:

$$\hat{N}_{eff} = \frac{1}{\sum_{i=1}^N (w_t^i)^2} \quad (16)$$

که w_t^i وزن نرمال شده و به صورت زیر است:

$$w_t^i = \frac{w_t^i}{\sum_{i=1}^N (w_t^i)^2}$$

به منظور کاهش پدیده تباهدگی، از نمونه برداری مجدد استفاده می‌شود [۱۵]. هر جا که پدیده تباهدگی مشاهده شد نیاز به گام نمونه برداری مجدد است. گام نمونه برداری مجدد سبب می‌شود که ذرات با وزن کوچک حذف و ذرات با وزن بزرگتر تکثیر شوند [۱۲]. به طور خلاصه الگوریتم موقعیت یابی با فیلتر ذره‌ای به صورت زیر است:

۱- نمونه برداری

¹ Degeneracy

¹ Effective sample size

¹ Importance Sampling

تنوع میان ذرات از بین برود و سبب ایجاد پدیده فقر نمونه شود [۷-۱۳]. این پدیده وقتی نوز پروسه پایین باشد شدید است و سبب می‌شود که همه ذرات به یک نقطه ریزش کنند. در نتیجه ذرات نمی‌توانند به درستی تابع چگالی احتمال پسین را تقریب بزنند و دقت تخمین‌ها کاهش می‌آید.

در این مقاله، برای دوری از این مشکلات موقعیتیابی بر اساس فیلتر ذره‌ای، به مسئله موقعیتیابی به صورت یک مسئله بهینه‌سازی نگریسته شده است.

موقعیتیابی بر اساس تکامل تفاضلی

در این روش به مسئله موقعیت از دیدگاه ماکزیمم کردن تابع احتمال پسین نگاه شده است. از این نقطه نظر، مسئله موقعیتیابی به صورت زیر است [۱۵-۱۸]:

$$\hat{x}_t^{MAP} = \arg \max_x p(x_t | Y_t) \quad (17)$$

از طرفی $p(x_t | Y_t)$ را می‌توان به صورت زیر نوشت [۲۷-۲۸]:

$$p(x_t | Y_t) = p(y_t | x_t) p(x_t | x_{t-1}, u_{t-1}) p(x_{t-1} | Y_{t-1})$$

با جایگذاری رابطه بالا در (۱۷)، مسئله موقعیتیابی را می‌توان به صورت زیر بازنویسی کرد:

$$\hat{x}_t^{MAP} = \arg \max_x p(x_t | Y_t) = \arg \max_x p(y_t | x_t) p(x_t | x_{t-1}, u_{t-1}) p(x_{t-1} | Y_{t-1}) \quad (18)$$

با در نظر گرفتن فرض ماکوف بودن و iid بودن متغیرها با استفاده از قضیه حد مرکزی و ساده‌سازی داریم [۲۸]:

$$\hat{x}_t^{MAP} = \arg \max_x \prod_{i=1}^t p(y_i | x_i) \prod_{i=1}^t p(x_i | x_{i-1}, u_{i-1}) p(x_{i-1} | Y_{i-1}) \quad (19)$$

بنابراین از دیدگاه ماکزیمم کردن تابع احتمال پسین به مسئله موقعیتیابی مانند یک مسئله بهینه‌سازی می‌توان نگاه کرد. در صورتی که $f(x)$ بیان‌کننده تابع هدف باشد داریم:

ذرات با نمونه‌برداری از توزیع پیشنهادی $q(x_t | Y_t)$ تولید می‌شوند.

۲- محاسبه وزن نمونه‌ها

$$w_t^i = \frac{p(x_t | Y_t)}{q(x_t | Y_t)}$$

۳- نرمال‌سازی وزن‌ها

$$w_t^i = \frac{w_t^i}{\sum_{i=1}^N w_t^i}$$

۳- نمونه‌گیری مجدد

ذرات با وزن کمتر با ذرات با وزن بالاتر جایگزین می‌شوند.

یک مشکل موقعیتیابی با فیلتر ذره‌ای هزینه محاسباتی بالای آن است. در این روش برای دقت خوب، تعداد ذرات باید بالا باشد که در نتیجه سبب بالا رفتن بار محاسبات می‌شود. تعداد ذرات کم هم سبب تخمین‌های ضعیف و یا حتی سبب واگرایی می‌شود.

علاوه بر این، یکی از مشکلات موقعیتیابی مبتنی بر فیلتر ذره‌ای این است که در طول زمان تباهیده می‌شود. این مسئله مربوط به تابع توزیع پیشنهادی انتخابی و روش نمونه‌برداری مجدد است.

مسئله فقر نمونه‌ها در فرآیند نمونه‌برداری بدلیل عدم تطبیق بین تابع توزیع هدف و تابع توزیع پیشنهادی اتفاق می‌افتد. در حالت کلی طراحی تابع توزیع پیشنهادی بهینه مشکل است. تابع توزیع پیشنهادی زیر بهینه مختلفی در مقالات ارائه شده است [۱۲، ۲۶]. برای مثال تابع انتقال و دیگر توابع توزیع زیر بهینه‌ای که وجود دارد [۲۶]. با وجود این، یک تقریب بهینه برای تابع چگالی احتمال پیشنهادی با استفاده از تکنیک‌های خطی‌سازی محلی غیرممکن است [۱۲]. در حوزه فیلترینگ، نسخه‌های مختلفی از فیلتر ذره‌ای برای حل بهبود کاستی‌های این فیلتر معرفی شده‌اند که می‌توان به فیلتر ذره‌ای کمکی، فیلتر ذره‌ای خطی محلی اشاره نمود [۲۷-۲۸].

فرآیند نمونه‌برداری مجدد اگر چه سبب کاهش مسئله تباهیگی سبب می‌شود اما از طرف دیگر سبب می‌شود که

بنابراین مسئله ماکزیمم‌سازی مورد نظر یک مسئله بهینه‌سازی بازگشتی است.

اساس فرآیند بهینه‌سازی بازگشتی در (۲۴) بر مبنای اصل بلمن است و مسیر بهینه ربات با استفاده از برنامه ریزی پویای بلمن محاسبه می‌شود. مطابق اصل بهینه‌سازی بلمن، یک سیاست بهینه دارای این خاصیت است که شرایط اولیه و تصمیم اولیه هرچه باشد تصمیم‌های باقیمانده باید یک سیاست بهینه نسبت به حالت منتهی از تصمیم اولیه داشته باشد. بنابراین مسئله بهینه‌سازی مورد نظر به صورت زیر خواهد شد:

$$\hat{f}(x_t) = \log p_v(y_t | x_t) + \log p_w(x_t | x_{t-1}, u_{t-1})$$

در معادله بالا ترم $p_v(y_t | x_t)$ ، تابع درست‌نمایی^۱ است و به صورت زیر است:

$$p_v(y_t | x_t) = \frac{1}{(2\pi)^{m_y/2} |R|^{1/2}} \exp\left(-\frac{(y_t - \hat{y}_t)R^{-1}(y_t - \hat{y}_t)^T}{2}\right)$$

که R کواریانس نویز اندازه‌گیری است:

$$E[v_t v_t^T] = R$$

ترم $p_w(x_t | x_{t-1}, u_{t-1})$ با توجه به مدل فرآیند و فرم زیر است:

$$p_w(x_t | x_{t-1}, u_{t-1}) = \frac{1}{(2\pi)^{n_x/2} |Q|^{1/2}} \exp\left(-\frac{(x_t - \hat{x}_t)Q^{-1}(x_t - \hat{x}_t)^T}{2}\right)$$

که در این معادله \hat{x}_t به صورت

$$\hat{x}_t = f(\hat{x}_{t-1}, u_t)$$

و Q کواریانس نویز فرآیند است:

$$E[w_t w_t^T] = Q$$

با جایگذاری $p_v(z_t | \hat{x}_t)$ و $p_w(x_t | x_{t-1}, u_{t-1})$ در معادله (۲۴) داریم:

$$f(x) = \prod_{i=1}^t p(y_i | x_i) \quad (20)$$

$$\prod_{i=1}^t p(x_i | x_{i-1}, u_{t-1}) p(x_{t-1} | Y_{t-1})$$

با توجه به معادلات سیستم و اندازه‌گیری معادله $f(x)$ را می‌توان به صورت زیر نوشت:

$$f(x) = \prod_{i=1}^t p_v(y_i | x_i) \quad (21)$$

$$\prod_{i=1}^t p_w(x_i | x_{i-1}, u_{t-1}) p(x_{t-1} | Y_{t-1})$$

در رابطه بالا p_v و p_w به ترتیب بیان‌کننده تابع چگالی احتمال نویز اندازه‌گیری و فرآیند است. در این صورت مسئله موقعیت‌یابی ربات عبارت است از پیدا کردن x در فضای شدنی مسئله موقعیت‌یابی به گونه‌ای که تابع $f(x)$ در میان همه x ها ماکزیمم شود. به عبارتی موقعیت ربات x باید به گونه‌ای باشد که ضمن ماکزیمم کردن تابع هدف $f(x)$ در معادلات (۱) صدق نماید. با لگاریتم گرفتن از طرفین معادله داریم:

$$\begin{aligned} f_0(t) = \log f(x) &= \log p_v(y_t | x_t) \\ &+ \log p_w(x_t | x_{t-1}, u_{t-1}) + \\ &\sum_{i=1}^{t-1} \log p_v(y_i | x_i) + \\ &\sum_{i=1}^{t-1} \log p_w(x_i | x_{i-1}, u_{t-1}) \\ &+ \log p(x_{t-1} | Y_{t-1}) \end{aligned} \quad (22)$$

از طرفی

$$\begin{aligned} f_0(t-1) &= \sum_{i=1}^{t-1} \log p_v(y_i | x_i) + \\ &\sum_{i=1}^{t-1} \log p_w(x_i | x_{i-1}, u_{t-1}) + \log p(x_{t-1} | Y_{t-1}) \end{aligned} \quad (23)$$

بنابراین داریم:

$$\begin{aligned} f_0(x_t) &= \log p_v(y_t | x_t) + \\ &\log p_w(x_t | x_{t-1}, u_{t-1}) + f_0(t-1) \end{aligned} \quad (24)$$

¹ Likelihood ³

می‌گردد. سپس بهترین اعضا به عنوان نسل بعدی وارد مرحله بعد می‌گردند. این عمل تا رسیدن به نتایج مطلوب ادامه می‌یابد.

الگوریتم تکامل تفاضلی شبیه به سایر الگوریتم‌های تکاملی از اپراتورهای تکاملی برش و جهش استفاده می‌کند. این الگوریتم از اطلاعات فاصله و جهت جمعیت فعلی برای هدایت فرآیند جستجو استفاده می‌کند. اپراتور برش مهمترین اپراتور در الگوریتم تکامل تفاضلی است. این اپراتور در ابتدا برای ایجاد بردار هدف و سپس برای تولید فرزند استفاده می‌شود. به طور خلاصه این الگوریتم دارای مراحل زیر است [۴]:

۱- ایجاد جمعیت اولیه

جمعیت اولیه $C(0)$ بصورت تصادفی ایجاد می‌شود. تعداد ژن‌های جمعیت در هر کروموزوم بستگی به تعداد متغیرهای تابع معیار بستگی دارد.

۲- محاسبه تابع معیار

برای هر کروموزوم $(x_i(t))$ از جمعیت $(C(t))$ تابع معیار حساب می‌شود.

۳- تشکیل بردار هدف

بردار هدف $u_i(t)$ برای هر کروموزوم با اعمال اپراتور جهش به صورت زیر تشکیل می‌شود:

$$u_i(t) = x_i(t) + \beta(x_{i_2}(t) - x_{i_3}(t)) \quad (27)$$

i_2, i_3 به صورت تصادفی به گونه‌ای انتخاب می‌شوند که

$$i \neq i_1 \neq i_2 \neq i_3 \quad (28)$$

i نشان دهنده کروموزوم i از جمعیت $C(t)$ است.

۴- برش

بین بردار جهش یافته $u_i(t)$ و عضو هدف که در مرحله اول انتخاب شد، یک برش صورت می‌گیرد و ژن‌های فرزند $x'_i(t)$ به صورت زیر تعیین می‌شوند:

$$\hat{f}(x_t) = \log((2\pi)^{m_y/2} |R|^{-1/2}) - \frac{(y_t - \hat{y}_t)R^{-1}(y_t - \hat{y}_t)^T}{2} + \log((2\pi)^{n_x/2} |Q|^{-1/2}) - \frac{(x_t - \hat{x}_t)Q^{-1}(x_t - \hat{x}_t)^T}{2}$$

با توجه به اینکه مقادیر ثابت در مینیمم سازی تاثیری ندارند تابع هدف به صورت زیر کاهش پیدا می‌کند:

$$\tilde{f}_0(x_t) = \frac{1}{2}(y_t - \hat{y}_t)R^{-1}(y_t - \hat{y}_t)^T + \frac{1}{2}(x_t - \hat{x}_t)Q^{-1}(x_t - \hat{x}_t)^T \quad (25)$$

که Q کواریانس نویز فرآیند، R کواریانس نویز اندازه‌گیری، y_t اندازه‌گیری و \hat{y}_t اندازه‌گیری تخمین‌زده شده است. بنابراین بطور خلاصه مسئله موقعیت‌یابی ربات به مسئله بهینه سازی زیر تبدیل می‌شود:

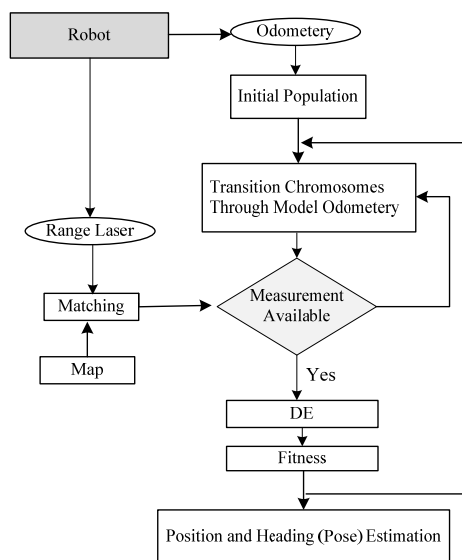
$$\arg \min_{x_t} \tilde{f}_0(x_t) \quad (26)$$

ملاحظه می‌شود، این معادله غیرخطی است و بنابراین امکان وجود مینیمم محلی در آن وجود دارد. با بکار بردن روش‌های سنتی، برای حل این مسئله بهینه‌سازی معمولاً یک جواب محلی بدست می‌آید. این ضعف بیان می‌کند که این روش برای این مسئله مناسب نمی‌باشد. برای دوری از این مشکل در اینجا از الگوریتم تکامل تفاضلی استفاده شده است. این بدان دلیل است که حجم پردازش این الگوریتم کمتر از سایر الگوریتم‌ها است. از طرف دیگر در این الگوریتم ذرات تجربه جمعی خود را در اختیار خود قرار می‌دهند و در نتیجه در این الگوریتم ذرات با سرعت بیشتری به نقطه بهینه هدایت می‌شوند.

الگوریتم تکامل تفاضلی

در سالهای اخیر الگوریتم تکامل تفاضلی به عنوان روشی قدرتمند و سریع برای مسائل بهینه‌سازی در فضاهای پیوسته معرفی شده است [۴] و توانایی خوبی در بهینه‌سازی توابع غیرخطی مشتق‌ناپذیر دارد. همانند دیگر الگوریتم‌های تکاملی، این الگوریتم با ایجاد یک جمعیت اولیه شروع به کار می‌کند. سپس با اعمال عملگرهایی شامل ترکیب، جهش و تقاطع، نسل نوزاد تشکیل شده و در مرحله بعد که مرحله انتخاب نام دارد، نسل نوزاد با نسل والد از برای میزان شایستگی که توسط تابع هدف سنجیده می‌شود، مقایسه

که $x_{t,ij}$ اشاره به j امین المان بردار $x_{t,i}$ دارد و J مجموعه نقاط برش است. برای برش دو جمله‌ای، نقاط برش بطور تصادفی از مجموعه نقاط برش ممکن $\{1,2,\dots,D\}$ انتخاب می‌شود که D ابعاد مسئله است.

شکل ۳. فلوجارت روش پیشنهادی برای موقعیت‌یابی

برای تصمیم گرفتن درباره اینکه x_t' باید عضوی از نسل $t+1$ باشد، بردار جدید با x_t مقایسه می‌شود. اگر بردار x_t' مقداری بهتر برای تابع معیار بدست آورد، در نسل جدید x_t جایگزین x_t' خواهد شد. در غیر این صورت مقدار قدیمی x_t برای نسل جدید حفظ می‌شود. تابع هدف به صورت (۲۵) محاسبه می‌شود. وقتی جمعیت جدید تولید می‌شود، فرآیند برش، جهش و انتخاب تا جایی تکرار می‌شود که مینیمم پیدا شود یا به مینیمم از قبل تعیین شده برسد. وقتی بهترین مقدار برازندگی به یک آستانه مشخص رسید، تکرارها متوقف می‌شوند. بطور خلاصه فلوجارت الگوریتم موقعیت یابی ربات بر اساس تکامل تفاضلی به ربات بصورت شکل (۳) است.

شبیه سازی و نتایج

حرکت یک ربات دوچرخه در نظر می‌گیریم. ربات فرامین کنترلی را اجرا و اندازه‌گیری‌ها را از نشانه‌هایی که در طبیعت هستند جمع آوری می‌کند. معادلات گسسته موقعیت‌یابی ربات به صورت زیر است: [۳-۱]:

$$x'_{ij}(t) = \begin{cases} u_{ij}(t) & j \in J \\ x_{ij}(t) & j \notin J \end{cases} \quad (29)$$

که J نشان دهنده ژن‌های کروموزوم i -ام است که تحت اپراتور برش قرار می‌گیرند.

۵- انتخاب

در صورتی که تابع معیار فرزند $x'_i(t)$ از $x_i(t)$ بهتر باشد $x'_i(t)$ به نسل بعد منتقل خواهد شد. در غیر این صورت خود $x_i(t)$ به نسل بعد منتقل خواهد شد.

الگوریتم موقعیت‌یابی مبتنی بر تکامل تفاضلی

همانطور که گفته شد مسئله موقعیت‌یابی ربات با مسئله بهینه‌سازی غیرخطی رابطه (۲۶) معادل است. برای حل این مسئله با استفاده از الگوریتم تکامل تفاضلی، ابتدا جمعیت اولیه‌ای متشکل از کروموزوم‌ها تشکیل می‌شود که تعداد ژن‌های آن به تعداد حالت‌های سیستم (یعنی موقعیت و جهت) است که باید تخمین زده شوند.

فرض کنید، الگوریتم DE از بردار $x_{t,i}^k$ برای ارائه هر کاندید جواب i در تکرار k و گام زمانی داده شده t استفاده می‌کند. برای هر بردار هدف $x_{t,i}^k$ ، الگوریتم DE یک بردار آزمایش u را به صورت زیر تولید می‌کند:

$$u_t = x_{t,i}^k + \beta(x_{t,Global}^k - x_{t,i_1}^k) \quad (30)$$

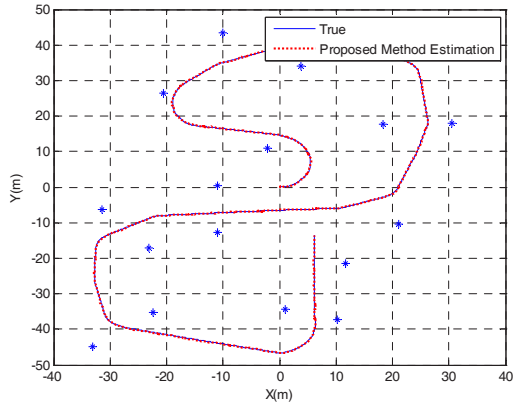
که $x_{t,Global}^k$ کروموزوم با بهترین تابع معیار، $x_{t,i}^k$ بردار هدف برای بردار هدف برای آشفتن در تکرار k است. x_{t,i_1}^k عضوی از جمعیت است که به صورت تصادفی طوری انتخاب شده است که i و i_1 با هم مساوی نباشند. پارامتر β ضریب مقیاس است که دامنه واریانس تفاضل $(x_{t,i_2}^k - x_{t,i_3}^k)$ را کنترل می‌کند. برای افزایش تنوع بردارهای نسل جدید، یک مکانیزم برش به صورت زیر استفاده شده است:

$$x'_{t,ij} = \begin{cases} u_{t,ij} & \text{if } j \in J \\ x_{t,ij} & \text{otherwise} \end{cases} \quad (31)$$

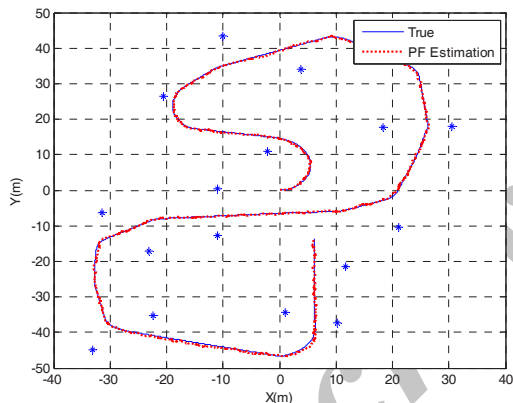
$$x'_{t,i} = \{x'_{t,ij}\}, u_{t,ij} = \{u_{t,ij}\}$$

$$x_{t,i} = \{x_{t,ij}\}, j=1 \dots D$$

است. سرعت ربات ۳m/s و ماکزیمم زاویه فرمان^{۱۴} آن درجه ۳۰ در نظر گرفته می‌شود. ربات از مبدا و در خلاف جهت عقربه‌های ساعت شروع به حرکت می‌کند و دوباره به سمت سمت نقطه شروع باز می‌گردد.

شکل ۵. مسیر واقعی و تخمین زده شده توسط روش پیشنهادی

شکل ۶. مسیر واقعی و تخمین زده شده توسط PF

شکل‌های (۵) تا (۷) نتایج بدست آمده از موقعیت‌یابی بر اساس روش پیشنهادی، فیلتر ذره‌ای و فیلتر کالمن توسعه یافته را نشان می‌دهند. بطور واضح دیده می‌شود که نتایج عملکرد روش پیشنهادی بهتر از سایر روش‌ها است. به عبارت دیگر، در موقعیت‌یابی با الگوریتم پیشنهادی، مسیر تخمین زده شده وسیله تا حد امکان نزدیک به مسیر واقعی می‌باشد.

$$\begin{bmatrix} x_t \\ y_t \\ \phi_t \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} x_{t-1} \\ y_{t-1} \\ \phi_{t-1} \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} (V + v_v) \cos(\phi_{t-1} + [\gamma + v_\gamma]) \\ (V + v_v) \sin(\phi_{t-1} + [\gamma + v_\gamma]) \\ \frac{(V + v_v)}{B} \sin(\gamma + v_\gamma) \end{bmatrix} dt$$

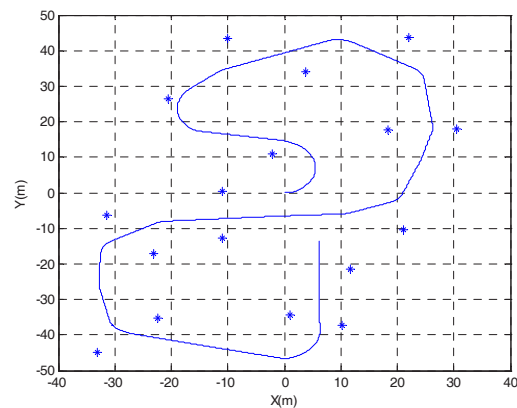
در این معادله، (x, y) موقعیت ربات، ϕ سمت ربات، B طول محور ربات (که چرخ جلو را به چرخ عقب متصل می‌کند) است. ورودی کنترل u شامل سرعت خطی V و جهت چرخ فرمان γ است:

$$u = \begin{bmatrix} V \\ \gamma \end{bmatrix}$$

همچنین فرض شده است که ربات مجز به فاصله یاب‌لیزی است که در جلوی ربات نصب شده است. فاصله‌یاب لیزی فاصله r_i و زاویه سمت θ_i از نشانه مشاهده شده را اندازه‌گیری می‌کند معادلات اندازه‌گیری از نشانه i ام به صورت زیر است:

$$z_t = h(.) = \begin{bmatrix} r_i \\ \theta_i \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \sqrt{(x - x_i)^2 + (y - y_i)^2} + \omega_r \\ \tan^{-1} \frac{y - y_i}{x - x_i} - \phi + \omega_\theta \end{bmatrix}$$

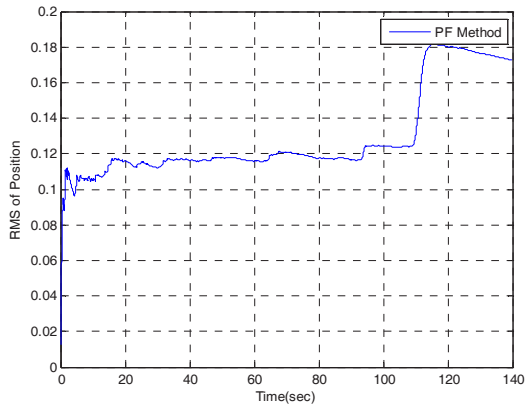
که (x_i, y_i) موقعیت نشانه مشاهده در نقشه است.

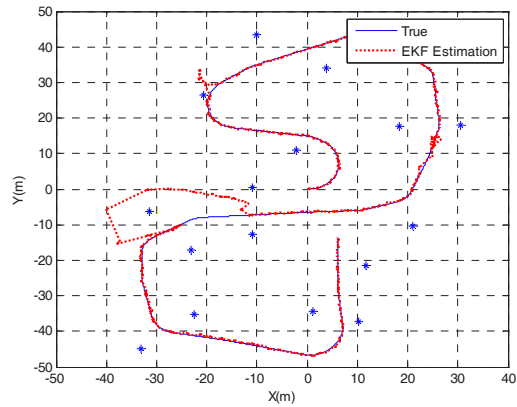
شکل ۴. مسیر نامی ربات و نقشه محیط آن

شکل (۴) مسیر حرکت ربات و نقشه محیط را نشان می‌دهد. در این شکل مسیر واقعی ربات و نقشه محیط نشان داده شده است. نشانه‌های موجود در نقشه با علامت * مشخص شده

¹ Steering angle

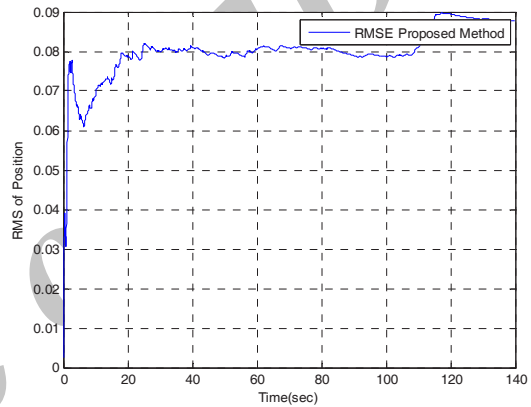

شکل ۱۰. موقعیت یابی بر اساس PF

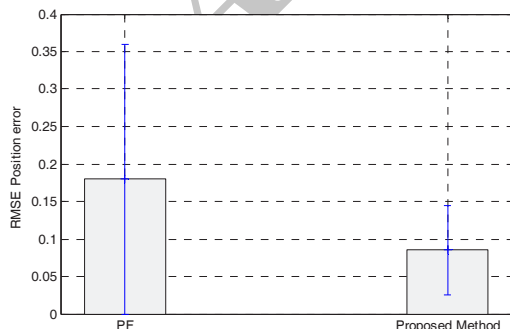

شکل ۷. مسیر واقعی و تخمین زده شده توسط EKF

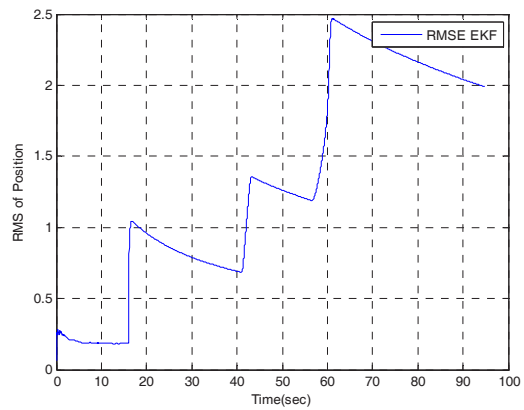
جزر مربع خطای (RMSE) تخمین موقعیت الگوریتم‌های مختلف نسبت به زمان در شکل‌های (۸-۱۰) و میانگین و کواریانس آن در شکل (۱۱) نشان داده شده است. RMSE موقعیت از روش مونت کارلو با ۵۰ بار اجرا بدست آمده است. همچنین تعداد ذرات در الگوریتم اجتماع ذرات و فیلتر ذره‌ای $N=30$ انتخاب شده باشد. همانطور که از شکل‌ها مشاهده می‌شود عملکرد روش موقعیت یابی پیشنهادی بهتر از دو الگوریتم دیگر است. به دلیل غیرخطی بودن بالای معادله سیستم و اندازه‌گیری، بدترین تخمین مربوط به موقعیت یابی بر اساس فیلتر کالمن توسعه یافته است. غیرخطی بودن سیستم سبب می‌شود که تقریب خطی سیستم بد شود و در نتیجه تابع توزیع احتمال پسین از حالت گوسی بودن بسیار منحرف شود و در نتیجه دقت تخمین‌های بدست آمده از فیلتر کالمن توسعه یافته کاهش یابد. یکی از مهمترین خصوصیات فیلتر پیشنهادی این است که در تعداد تکرار کم به خوبی عمل می‌کند.

شکل ۸. موقعیت یابی بر اساس روش پیشنهادی

شکل ۱۱. RMSE موقعیت ربات

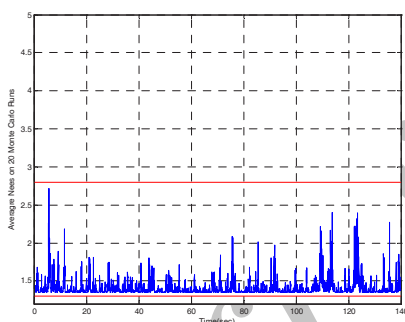
شکل ۹. موقعیت یابی بر اساس EKF

روش‌های موقعیت‌یابی است. معیارهای مختلفی برای ارزیابی سازگاری فیلتر ذره‌ای وجود دارد [۳۱]. در این مقاله از معیار تخمین نرمالیزه شده مربع خطا (NEES) برای ارزیابی سازگاری استفاده شده است. تخمین نرمالیزه شده مربع خطا بصورت زیر تعریف می‌شود [۳۱]:

$$\varepsilon_t = (x_t - \hat{x}_t)^T \hat{P}_t^{-1} (x_t - \hat{x}_t)$$

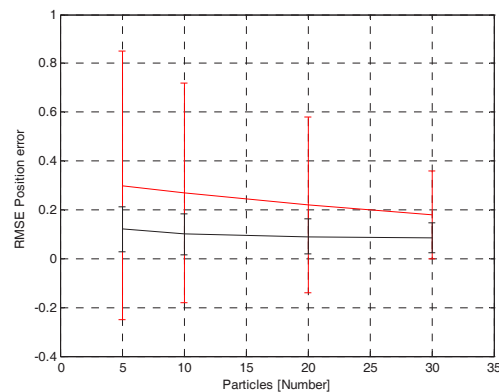
که x_t مقدار واقعی حالت ربات، \hat{x}_t مقدار تخمین زده شده حالت ربات و \hat{P}_t کواریانس خطای تخمین است. سازگاری فیلتر با چندین بار اجرای روش و محاسبه متوسط NEES بررسی می‌شود. برای M بار اجرای مونت کارلو متوسط NEES بصورت زیر محاسبه می‌شود:

$$\bar{\varepsilon}_t = \frac{1}{M} \sum_{i=1}^M \varepsilon_{i_t}$$

شکل ۱۳: سازگاری موقعیت‌یابی بر اساس روش پیشنهادی

برای موقعیت دوبعدی وسیله، با ۲۰ شبیه‌سازی مونت کارلو، دو سمت احتمال ۹۵ درصد برای $\bar{\varepsilon}_t$ به بازه [۱,۳,۲,۷۹] محدود می‌شود. شکل‌های (۱۳) تا (۱۵) سازگاری روش‌های موقعیت‌یابی را نشان می‌دهند. نتایج نشان می‌دهند که در موقعیت‌یابی با روش پیشنهادی $\bar{\varepsilon}_t$ محدود به بازه [۱,۳,۲,۷۹] است و در نتیجه سازگار باقی می‌ماند، در حالیکه NEES در موقعیت‌یابی با PF و EKF ناسازگار است. این بدان دلیل است که عملکرد روش پیشنهادی به واقعیت نزدیک‌تر است.

شکل ۱۲. مقایسه موقعیت‌یابی با PF و روش پیشنهادی

با تعداد مختلف ذرات

سپس عملکرد موقعیت‌یابی با PF و روش پیشنهادی با تعداد ذرات مختلف با هم مقایسه شده است. در شکل (۱۲) مشخص است که RMSE موقعیت در موقعیت‌یابی با روش پیشنهادی وابستگی کمتری به تعداد ذرات دارد در حالی که RMSE خطای موقعیت در موقعیت‌یابی با PF وابسته به تعداد ذرات است.

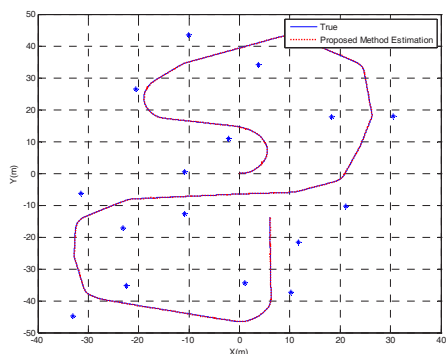
جدول ۱. هزینه محاسباتی الگوریتم‌ها

Number of Particles	Processing time		RMSE	
	PF	Proposed Method	PF	Proposed Method
30	35	52	0.18	0.085
20	32	44	0.22	0.09
10	26	32	0.27	0.1
5	23	26	0.3	0.12

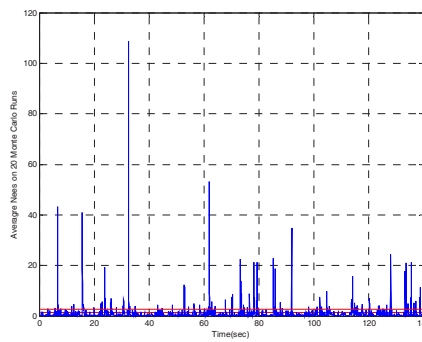
هزینه محاسباتی الگوریتم‌ها با انجام شبیه‌سازی‌ها روی محیط Matlab بررسی شده است. از جدول ۱ مشاهده می‌شود که حجم محاسبات موقعیت‌یابی با الگوریتم پیشنهادی تقریباً نزدیک به موقعیت‌یابی با PF است. همچنین، روش پیشنهادی برای بدست آوردن دقت برابر با موقعیت‌یابی با PF به تعداد ذرات کمتری نیاز دارد.

برای بررسی پایداری موقعیت‌یابی با روش پیشنهادی، سازگاری آن بررسی می‌شود. مسئله سازگاری یکی از موضوعات مهم در

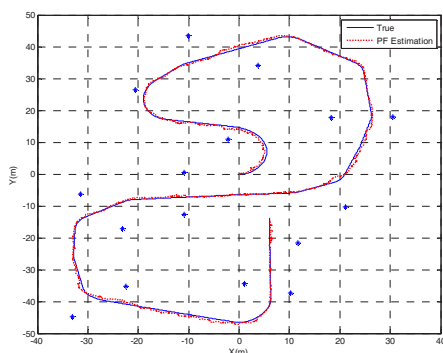
¹ Normalized estimation error squared

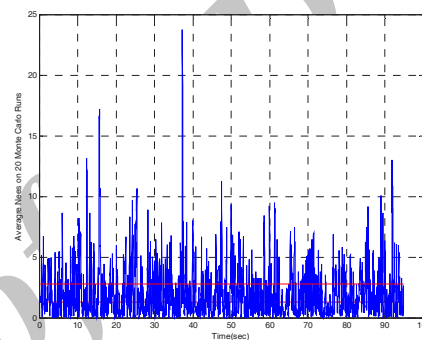
شکل ۱۶. مسیر واقعی و تخمین زده شده توسط روش پیشنهادی

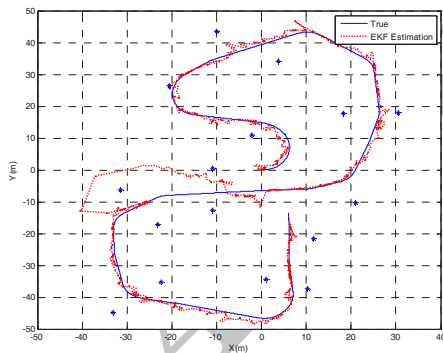
شکل ۱۴: سازگاری موقعیت یابی بر اساس PF

شکل ۱۷. مسیر واقعی و تخمین زده شده توسط PF

شکل ۱۵: سازگاری موقعیت یابی بر اساس EKF

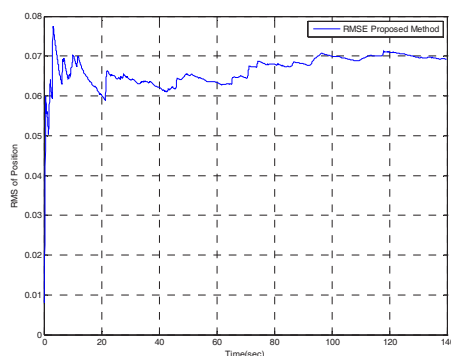
شکل ۱۸. مسیر واقعی و تخمین زده شده توسط EKF

در پایان، عملکرد موقعیت یابی بر اساس روش پیشنهادی تحت شرایط نویز غیرگوسی مورد ارزیابی قرار می گیرد. برای این منظور، نویز اندازه گیری را نویز غیرگوسی فرض و از یک توزیع گاما استخراج شده است. در حالی که نویز فرآیند گوسی سفید فرض می شود. نتایج در شکل های (۱۶) تا (۲۱) نشان داده شده است. آن بطور واضح دیده می شود که عملکرد موقعیت یابی بر اساس روش پیشنهادی بهتر از سایر روش ها است. در موقعیت یابی بر اساس روش پیشنهادی RMSE موقعیت مشابه آزمایش قبلی است و کمتر از ۰,۰۸ است. در حالی که RMSE موقعیت در موقعیت یابی بر اساس PF و EKF در این آزمایش افزایش یافته است و به ترتیب کمتر ۰,۹ و ۳/۵ شده است.

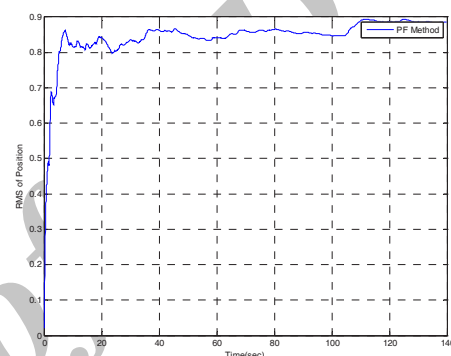
از نظر دقت و حجم محاسبات مورد ارزیابی قرار گرفته است. نتایج شبیه‌سازی‌ها نشان می‌دهند که عملکرد موقعیت‌یابی بر اساس الگوریتم تکامل تفاضلی بهتر از موقعیت‌یابی بر اساس فیلتر ذره‌ای و فیلتر کالمن توسعه یافته است. یکی از مزایای موقعیت‌یابی بر اساس الگوریتم تکامل تفاضلی در این است که این الگوریتم مانند موقعیت‌یابی بر اساس فیلتر ذره‌ای نیاز به تابع توزیع پیشنهادی و گام نمونه‌برداری مجدد ندارد. بنابراین خطر تباهدگی کاهش می‌یابد. علاوه بر این، این الگوریتم به تعداد ذرات کمتری برای بدست آوردن دقتی برابر با موقعیت‌یابی با فیلتر ذره‌ای نیاز دارد.

مراجع

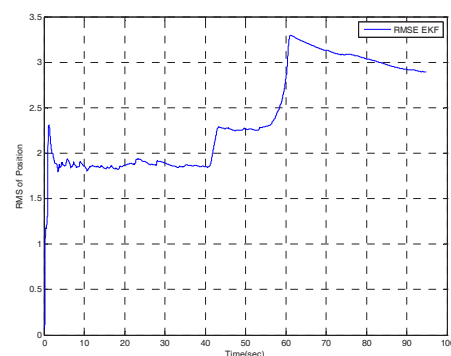
- [1] L.Jetto, S.Longhi, "Development and Experimental Validation of an Adaptive Extended Kalman Filter for the Localization of Mobile Robots", IEEE Trans. On Robotics And Automation, vol. 15, no. 2, April 1999.
- [2] S. Thrun, W. Burgard, and D. Fox, "Probabilistic Robotics", MIT Press, 2005.
- [3] M. Pinto, A.P. Moreira and A. Matos, "Localization of mobile robots using an extended Kalman filter in a LEGO NXT," IEEE Transactions on Education, vol.55, no.1, pp.135-144,2012.
- [4] S.Thrun, "Particle Filters in Robotics", In Proceedings of Uncertainty in AI (UAI), 2002.
- [5] S. Y. Chen, "Kalman Filter for Robot Vision: A Survey", IEEE Trans. on Industrial Electronics, pp. 4409-4419 vol. 59, no. 11, November, 2012.
- [6] J.Kim, Y.Kim, and S.Kim, "An accuratelocalization for mobile robot using extended kalman filter and sensor fusion", Proceeding of the International Joint Conference on Neural Networks, 2008.
- [7] M.Pinto, A.P. Moreira, A.Matos, "Localization of Mobile Robots Using an Extended Kalman Filter in a LEGO NXT", IEEE Trans. on Education vol: 55, no.1,pp.135-144,2012.
- [8] T.H.Cong, Y.J. Kim and M.T.Lim, "Hybrid Extended Kalman Filter-based Localization with a Highly Accurate Odometry Model of a Mobile Robot", International Conference on Control, Automation and Systems, 2008
- [9] S. Thrun, D. Fox, W. Burgard, and F. Dellaert, "Robust Monte Carlo localization for mobile robots", Artificial Intelligence, vol. 128, no. 1-2, pp. 99-141, May 2001.

شکل ۱۹. RMSE موقعیت‌یابی بر اساس روش پیشنهادی

شکل ۲۰. RMSE موقعیت‌یابی بر اساس PF

شکل ۲۱. موقعیت‌یابی بر اساس EKF

نتیجه گیری

در این مقاله، موقعیت‌یابی بر اساس الگوریتم تکامل تفاضلی ارائه شده است. در روش پیشنهادی، مسئله موقعیت‌یابی تبدیل به یک مسئله بهینه‌سازی شده و سپس از الگوریتم تفاضل تکاملی برای تخمین موقعیت و جهت ربات استفاده شده است. عملکرد موقعیت‌یابی مبتنی بر الگوریتم تکامل تفاضلی با عملکرد موقعیت‌یابی با فیلتر ذره‌ای و فیلتر کالمن توسعه یافته

- Using Particle Filters”, International Conference on Control, Automation and Systems, 2008.
- [23] U., Yüzgeç, “Performance comparison of differential evolution techniques on optimization of feeding profile for an industrial scale baker’s yeast fermentation process”, ISA Transactions, vol.49,no.1,pp.167-176,2010.
- [24] G. Liu, Z. Guo, “A clustering-based differential evolution with random-based sampling and Gaussian sampling”, Neurocomputing, vol.205, PP. 229-246,2016.
- [25] X.Zhou, G.Zhang, X.Hao, L.Yu, “A novel differential evolution algorithm using local abstract convex underestimate strategy for global optimization”, Computers & Operations Research, vol.75,pp.132-149,2016.
- [26] S.Park, J.Hwang, E.Kim, and H.Kang, “A New Evolutionary Particle Filter for the Prevention of Sample Impoverishment,” IEEE Trans. On Evolutionary Computation, vol.13, no.4, August 2009.
- [27] B. Ristic, S. Arulampalam, and N. Gordon, in Beyond Kalman Filter: Particle Filters Tracking Applicat, 1st ed. Boston, 2004, ch. 1–3, pp.3–65.
- [28] D.Simon, Optimal State Estimation Kalman, H_∞ and Nonlinear Approaches, John Wiley and Sons, Inc, 2006.
- [29] Andries P. Engelbrecht, “Computational intelligence: An introduction”, Second Edition, Johan Wiley & Sons, Ltd 2007
- [30] U.,Yüzgeç, “Performance comparison of differential evolution techniques on optimization of feeding profile for an industrial scale baker’s yeast fermentation process”, ISA Transactions,2010,vol. 49, no.1 ,pp.167-176 .
- [31] Y. ,Bar-Shalom, , X. R. , Li and T. ,Kirubarajan, “Estimation with applications to tracking and navigation , John Wiley and Sons, 2001.
- [10] F. Gustafsson, F. Gunnarsson, N. Bergman, U. Forsell, J. Jansson, R. Karlsson, and P. J. Nordlund, “Particle Filters for positioning, navigation and tracking”, IEEE Trans. Signal Processing, vol. 50, no.2, pp. 425-436, 2002.
- [11] F. Gustafsson, F. Gunnarsson, N. Bergman, U. Forsell, J. Jansson, R. Karlsson, and P. J. Nordlund, “Particle Filters for positioning, Navigation and tracking”, IEEE Trans. Signal Processing, vol. 50, no.2, pp. 425-436, 2002.
- [12] M.Sanjeev Arulampalam, S.Maskell, N.Gordon, and Tim Clapp, “A Tutorial on ParticleFilters for Online Nonlinear/Non-Gaussian Bayesian Tracking”, IEEE Trans. on Signal Processing, vol.50, no.2, pp.174–188,2002.
- [13] A.A.Wardhana, E.Clearesta, A.Widyotriatmo, S.o, “Mobile Robot Localization Using Modified Particle Filter”, the 3rd International Conference on Instrumentation Control and Automation (ICA), Bali, Indonesia, August 28-30, 2013
- [14] B.F.Wu,C.L.Jen, “Particle-Filter-Based Radio Localization for Mobile Robots in the Environments With Low-Density WLAN APs”,Trans. Industrial Electronics, vol.61, no.12, pp.6860-6870,2014.
- [15] S.Georgios, S.Theodore and T. Anthony, “Intelligent Particle-Filter based Robot Localization”, the 19th Mediterranean Conference on Control and Automation Aquis Corfu Holiday Palace, Corfu, Greece June 20-23, 2011
- [16] A. Kong, J. S. Liu, and W. H. Wong, “Sequential imputations and Bayesian missing data problems”,Journal Amer. Statist. Association, vol. 89, pp 278-288, 1994.
- [17] J.Zheng-Wei, G.Yuan-Tao, “Novel Adaptive Particle Filters In Robot Localization”, Journal of Acta Automatica Sinica, vol.31, no.6, 2005.
- [18] Y.Xia, Y.Yang, “ Mobile Robot Localization Method Based on Adaptive Particle Filter”, C. Xiong et al. (Eds.): ICIRA 2008, Part I, LNAI 5314, pp.963–972, Springer-Verlag Berlin Heidelberg, 2008.
- [19] A.A. Wardhana, E. Clearesta, A. Widyotriatmo and S.o, “Mobile robot localization using modified particle filter,” the 3rd International Conference on Instrumentation Control and Automation (ICA), Bali, Indonesia, August 28-30, 2013.
- [20] D. Zhuo-hua, F. Ming, C. Zi-xing, YU Jin-xia, “An adaptive particle filter for mobile robot fault diagnosis”, Journal of Central South University, 2006.
- [21] J.Woo, Y.Kim, J.Lee, M.Lim, “Localization of Mobile Robot using Particle Filter”,SICE-ICASE International Joint Conference, 2006.
- [22] G.Cen, N.Matsuhira, J.Hirokawa, H.Ogawa, I.Hagiwara,“Mobile Robot Global Localization